

herunder hvor barnet alene har gået i skole her i landet og/eller hvor barnet taler dansk, men ikke det sprog, der tales i forældrenes hjemland, vil hensynet til barnets tarv efter omstændighederne ligeledes kunne indebære, at der gives tilfaldelse til familiesammenføring her i landet.

Det vil sige, at de børn der eventuelt bliver sendt på genopdragelse, under alle omstændigheder kommer hjem igen. Og som jeg har forstået det, så er formålet med forslaget, at forældrene ikke længere skal vide sig sikre, for nu kan børnene ende ude i Langbortistan. Men der står lige præcis her, at det gør de ikke, og heldigvis for det.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg læser det ikke lige præcis sådan, som fru Elsebeth Gerner Nielsen gør det. Der står jo bl.a., at barnet så ikke taler det sprog, der er hjemlandets, og ærlig talt så tror jeg, at lige præcis de familier, der sender deres børn til genopdragelse i det, de også selv opfatter som hjemlandet, har sørget for, at deres børn taler hjemlandets sprog og måske i virkeligheden er dybt bekymrede over, at de er kommet til at tale så godt dansk og har gået så meget i den danske folkeskole. Og det er den del af det, rejser af den art, vi vil forhindre.

De skal blive her og fortsætte med at blive integreret i det danske samfund.

Formanden:

Så er det hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg endda med megen begejstring gå ind i debatten omkring det her lovforslag; begejstring forstået på den måde, at det er nogle helt centrale og fundamentale ting, som jo ligger i forhold til spørgsmålet om religionsfrihed.

Det er klart, at der ikke er noget krav om, som det er nævnt, at man bare kan komme ind i Danmark og sådan noget, fordi man i forvejen skal have opholdstilladelse, og der er en særlig regel der. Men jeg mener alligevel, at man berører noget meget principielt i den her forbindelse.

Derfor vil jeg godt gå til værks på den måde, at når det drejer sig om grundlovens bestemmelse, så er der jo en undtagelse i forhold til, hvad man må med hensyn til religionsfrihed. Der står, at intet må læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.

Går man så over i lovteksten, er det jo så udbygget til at dreje sig om trussel mod offentlig tryghed, den offentlige orden, sundheden, sædeligheden – den er der stadig væk – og andres rettigheder og pligter.

Det er klart, at vi så er ude i noget, som er uklart. Jeg synes selv, den nuværende grundlovsbestemmelse godt kunne moderniseres, og det ligger også i vores grundlovsforslag.

Når man bruger udtrykket andres rettigheder og pligter, er det selvfølgelig også centralt, at man ikke må gribe ind over for andre mennesker. Men der, hvor problemet opstår, det store problem, er jo i forhold til det, der står i bemærkningerne, for der står, at det ikke må stride mod de grundlæggende værdier i et demokratisk samfund.

Der var det jo også interessant at høre, at et af de mennesker, som i den grad tager afstand fra menneskerettigheder, så også har et problem her. Selvfølgelig har man det.

Man kan ikke nøjes med at henvise til grundloven, for der står jo ingenting om de her ting. Det er derfor, grundloven er så mangelfuld.

Men hvad betyder det i praksis, at man ikke må gøre noget, der strider mod de der værdier? For mig er religionsfriheden også friheden til at mene noget forfærdeligt sludder. Jeg vil være uenig med de mennesker hele tiden, men jeg vil slås for, at de har lov til at sige det sludder, de siger. Det er for mig en del af frihedsretten.

Kl. 14.45

Og det er det, der er det centrale i det her: Hvad er det rent faktisk, det her betyder? Jeg ved godt, at det er i forhold til, at man, når man skal give opholdstilladelse, går ind og laver sådan en vurdering, men det er jo helt nyt at gå ind i det. Det er altså også nyt, at man går ind i, at man ser på en relevant baggrund og uddannelse. Altså hvad er det?

Det er, fordi jeg vil slås for disse menneskers religionsfrihed, også friheden til at mene noget sludder. Det er dér, jeg synes man bevæger sig ind på et område, hvor det er svært at vide, hvad det så betyder. Og har man tanker om, at man skal gå endnu længere? Der er ingen sympati for, hvad masser af disse forkyndere siger. Det vil jeg ikke blande mig i. Der er også masser af danske forkyndere, som jeg ikke synes er særlig behagelige.

Det er også lidt interessant, at vi nu begynder med at opstille nogle meget firkantede regler. Tænk på, hvor mange missionærer fra Danmark der har rejst rundt omkring i verden. Det kunne